

Õnnelik kool / *Happy school*

Kooli kodulehelt on lugeda, et Tõstamaa Keskkool teeb koostööd Charlottenlundi Keskkooliga Trondheimist Norras.

Projekti nimi on „*Happy School*“ ning peamiseks eesmärgiks on koostöös partneriga välja töötada uusi atraktiivseid ja uuenduslikke õppemeetodeid ainetes, mis kipuvad olema õpilastele vahel igavad ja ebahuvitavad.

Projekti sihtgrupiks on õpetajad, kes koostöö käigus analüüsivad õpetamise ja klassitööga seotud peamisi probleeme ning püüavad leida lahendusi muutmaks õppimist tegevuseks, mida õpilased ise TAHA-VAD teha.

See on suur väljakutse ning me loodame antud projekti käigus selle ülesandega hakkama saada.

Seni on olnud kolm kohtumist ja arutelu: kaks Tõstamaa ning üks Charlottenlundi koolis.

Oma mõtteid õnnelikust koolist on kirja pannud ka 11. klassi õpilased. (Valiku nendest tegi õpetaja Mari Lühiste.)

Õnnelik kool

Haridus pole kaasasündinud omandatakse kogu elu. Kool ja õpetajad annavad haridusele aluse.

Õpilaste maailmavaateid kujundavad suuresti õpetajad, läbi oma kogemuste ja tarkuste. Tihtipeale õpitakse õpetaja rolli väärtustama alles siis, kui kooliaastad on seljataga, kuid miks on see nii. Kuidas olla koolis õnnelik?

Kindlasti on väga oluline, kuidas õpetaja oma teadmisi õpilastele edastab ning kui huvitavaks suudab tunnisisu muuta.

Minu arvan, et pedagoogid peaksid vähem sundima ja rohkem näitama õpilastele, et ka

nende huvidega on arvestatud. Kujutan seda ette nii, et tunnisisu või teema läbivõtmine seotakse õpilaste arusaamaga sellest.

Väga huvitavad on rühmatööd, kus rakendatakse palju erinevaid võtteid: suhtlust rühmakaaslastega, materjali otsimist, kokkuvõtmist ning töö esitlemist.

Samuti oleks inimesed koolis õnnelikumad, kui ei oleks nii suurt stressi kodutööde või kontrollitööde pärast.

Tunni alguses võiks õpetaja rääkida lühidalt kogu tunni sisu, et õpilased oskaksid arvestada tööde mahuga ja valida sobiva tempo, nii saaks kindlasti vähendada koduste ülesannete hulka.

Minu arvates tähendab õnnelik kool seda, et kõik kooliga seotud osalised on õnnelikud: nii koolilapsed, õpetajad kui ka vanemad. Õnnelik kool sõltub väga palju kõikidest osapooltest, keda eespool nimetasin.

Õppetöö peaks kulgema huvitavalt ning võimalikult paljude praktiliste ülesannetega, sest nii jäävad asjad palju paremini meelde ning tekib oskus seostada õpitut reaalse eluga. Koolis käimise teevad meeldivaks veel sõbrad ning ilus koolimaja.

Kool muutuks minu arust kohe palju õnnelikumaks, kui siin toimuks rohkem üritusi, näiteks kui kooli külastaks mõni näitegrupp või keegi tuleks oma bändiga esinema, see muudaks koolielu palju huvitavamaks ja paljud õpilased tuleksid hommikul juba naerul sui kooli.

Koolis võiks olla mõnus õhkkond. Õnnelik kool oleks minu jaoks see, kui õpetajad ja õpilased saaksid omavahel väga hästi läbi ning samuti ka õpilased.

Koolis peaks olema huvitav,

õpilased õpiksid palju paremini, kui neile aineid õpetada huvitava viisil.

Minu õnnelik kool on koht, kuhu tahan minna, kus iga päev on põnev ja erinev, kus suhtutakse minusse mõistvalt.

Minu unelmate kool oleks väga mitmekülgne. Koolis oleks palju erinevaid võimalusi, et oma tulevast ametit õppida. Ma saaksin endale ise valida aineid, mis mind tõepoolest huvitavad ja mida mul tõenäoliselt tulevikus vaja läheks. Mulle ei meeldi oma koolis see, et valikuvõimalust on väga vähe.

Kindlasti on koolis tähtsal kohal sõbrad. Ilma sõpradeta oleks kool mitmeid kordi hullem. Sõbrad toetavad mind ja ajavad naerma ka kõige halvemal koolipäeval.

Õpetajad peaksid õpilastega läbi saama kui sõbrad omavahel. Õpetajad peaksid olema sõbralikud, kuid samas ikka nõudlikud, et õpilaste tööd oleks tehtud. Selline õpetaja ja õpilase vaheline koostöö looks hea meeoleolu ning õpikeskkonna, ning ma arvan, et siis jõuaks ka tööd enam-vähem õigeks tähtjaks õpetaja lauale.

Samas võib see kaasa tuua selle, et mõned õpilased hakkavad õpetaja lahkust ning sõbralikkust ära kasutama.

Õpilastele peaks meeldima koolis käia. Nad ei tohiks tunda selle vastu vastikust. Kooli õhkkond peab olema meeldiv, õpilased ja õpetajad rõõmsad, rahulolevad, heas tujus ning õnnelikud.

Koolis peaks rohkem toimuma erinevaid üritusi, näiteks pidusid, loenguid, kontserte, näidendeid jne. Koolielu on selle võrra palju elavam ning huvitavam.

Õppimise raames peaks toimuma rohkem väljasõite, mis on harivad, huvitavad ning

silmaringi arendavad. Need ekskursioonid ei tohiks olla õpilastele tasulised.

Mida tähendab minu jaoks õnnelik kool? Ilmselt seda, et tunnen end koolis käies õnnelikuna, mul on soov õppida ja ma tunnen ka raskematest ülesannetest rõõmu. Koolielu muudavad õnnelikuks väljasõidud ja üritused.

Õnnelikule koolile annavad oma panuse nii õpetajad, õpilased kui ka kool ise.

Õpetajad peaksid olema ennekõike positiivsed, sest nende tujud kanduvad edasi õpilastele. Õpetajad on ühed vägagi osavad inimesed, sest õpetades peavad nad unustama koolivälised probleemid.

Õpilased õnnelikus koolis on samuti positiivsed, haridussüsteem juba on selline, et kõik tööd ei ole nagu pidu ja pillerkaar ja mõni kord peab rohkem vaeva nägema. Õpilased saavad omavahel hästi läbi ja teevad koostööd, keegi ei kiusa kedagi. Üksteist sallitakse ja aktsepteeritakse täpselt sellistena, nagu nad on.

Kool valmistab ette sobivad tingimused. Õnnelik kool näeb välja hea ja rõõmus, õhkkond on sõbralik. Ilmselt peaksid õpetajad head palka saama, et nad üldse tahaksid oma tööd täie pühendumuse ja armastusega teha.

Kõikide osapoolte arvamusi ja ettepanekuid kuulatakse ja neid arvestatakse lõppotsuste tegemisel. Selline suhtumine on rõõmustav, sest kui näiteks õpilasesindus saab juhtkonnalt head tagasisidet ja nende ettepanekuid ellu viiakse, siis on näha, et kooli ei juhi ainult kaks inimest.

Juhul kui kõik kooliga seonduvad inimesed, nii õpetajad, õpilased, muu personal oma tööle pühenduvad, siis tekibki üks ideaalne ja õnnelik kool.

**Õnnelikust koolist kirjutasid
11. klassi õpilased**